

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Перенесення з Едеси до
Константинополя
Нерукотворного Образа
Господа Ісуса Христа
(944) – Третього Спаса**

**Translation of the Image-
not-Made-by-Hands of Our
Lord Jesus Christ from
Edessa to Constantinople
(944) – the Third Feast of
the Saviour**

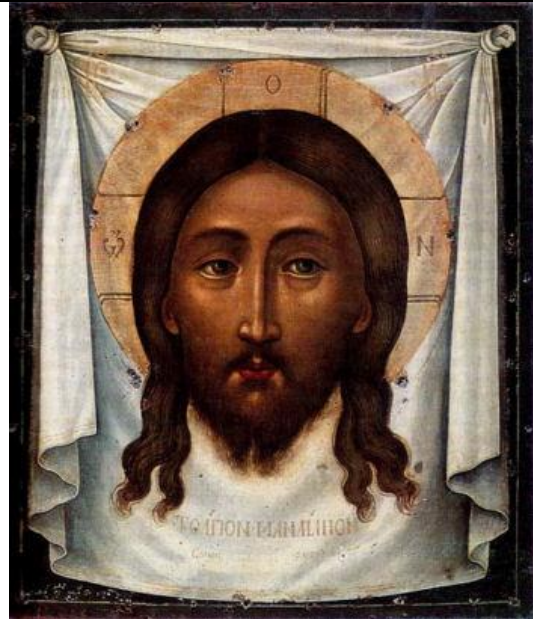
Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ

kutash@unicorne.org

**„Христе Боже, нехай не
засоромиться жоден, хто на Тебе
уповає“**

Це Свято – останнє з трьох Свят Спасителя, які завершують Церковний рік припадає на 29-го серпня (відповідає 18-му серпня на Юліянському календарі). Українці це Свято називають „Нерукотворним Спасом“.

Православні Християни по всьому світі глибоко шанують цю славну Ікону. Основа його – особливий дар Господа царю Авгарю едеському (Едеса, найбільш правдоподібно, - сучасне місто Санлюрфа в Туреччині), який увірував у Нього і послав до Нього свого слугу Ананія попросити, щоб Він уздоровив його від прокази, а також намалювати Його портрет. Цю подію

**"O Christ, God, let no one who hopes on
Thee be put to shame".**

This Feast, the last of the three Feasts of the Saviour ("Spasa") which close the Church year of immovable Feasts (according to the solar calendar), falls on August 29 (corresponds to August 16 on the Julian Calendar). Ukrainians call this Feast "Nerukotvornyy Spas"

Orthodox Christians throughout the world have great reverence for this renowned Icon. Its origins are in the special gift offered by our Lord to King Abgar of Edessa (most likely modern Sanliurfa in Turkey), who believed in Him and sent his servant Ananias to Him to ask for healing of the king's leprosy and also to paint a portrait of Him. This event is mentioned by the Church historian Eusebius in his *History of the*

згадує церковний історик Євсевій у своєму творі *Історія Церкви* (I:13).

Ананій не міг добратися до Господа через натовп, але Ісус покликав його по імені і попросив принести йому кусок тканини з водою. Він притиснув мокру тканину до Свого Обличчя і віддав це Ананієві, обіцяючи, що пришле йому й Учня, щоб Молитвою зцілити його. Образ Господнього Обличчя відбився на тканині! Коли Авгар побожно приклав його до *свого* обличчя проказа майже зовсім зникла. Він цілком зцілювався, коли прибув Апостол Тадей із Сімдесяти (пам'ять його святкуємо 21-го серпня/3-го вересня: [ось тут](#)), як обіцяв Господь).

Цар Авгар примістив Св. Образ над брамою міста з написом „Христе Боже, нехай не засоромиться жоден, хто на Тебе уповає“. Ікону заховав Єпископ едеський, коли внук царя відпав у язичництво і хотів зняти її. Владика закрив її в стіні, засвітивши перед нею лампаду. З часом забули про неї. Та не забув про них Господь.

У 545 р. Ікона повернулася, коли Богородиця появилася тодішньому Єпископу і сказала йому, де вона захована, та що вона спасе місто від нападу персів. Коли Ікону відкрили, то перед нею далі горіла лампада! І по тому як Владика очолив Хресний хід з нею навколо міста, наїзники відступили.

Місто Едесу завоювали араби в 630 р. та вони не перешкоджали Християнам шанувати Образ. У 944 р. цар візантійський Константин Порфірородний дав володарю Едеси велику суму грошей, і той йому дозволив перенести Нерукотворний Образ до Константинополя, де його примістили в Тароському Храмі Пресвятої Богородиці.

Де зараз знаходиться оригінал Ікони не відомо, та Св. Образ мав властивість точно відбиватися на інших тканинах та навіть на кераміці, так що існують

Church (I:13).

Ananias could not get to the Lord because of the crowd surrounding Him, but Jesus called him by name and asked for a cloth and water to be brought to Him. He pressed the damp cloth to His Face and gave it to Ananias, promising to send a Disciple to heal him. The image of the Lord's Face was imprinted on the cloth! When Abgar pressed it reverently to *his* face he was almost completely healed of his dread disease. The full healing came with the promised visit by the Apostle Thaddeus of the Seventy (commemorated August 21/September 3: [please see](#)).

King Abgar placed the Holy Image in a niche over the city gates with the inscription: "O Christ, God, let no one who hopes on Thee be put to shame". The Icon was hidden by the Bishop of Edessa when a grandson of the King lapsed into paganism and wanted to remove it from the city wall. It was walled up with bricks with a lampada burning before it. Eventually people forgot about it. But the Lord did not forget about them.

In 545 the Icon reappeared after the Theotokos appeared to the Bishop at the time, told him where it was and that it would save his city from an attack by the Persians. When the Icon was recovered, the lampada was still burning before it! After the Bishop led a solemn procession with it around the city, the invaders withdrew.

Edessa was taken by the Arabs in 630 but they did not prevent the Christians from venerating the Image. In 944 the Byzantine Emperor Constantine Porphyrogenitos gave the emir a large amount of money and was permitted to bring the Image-not-Made-by-Hands of the Holy Face to Constantinople where it was placed in the Tharossa Church of the Most Holy Theotokos.

декілька точних відбитків його, та очевидно багато іконописців під натхненням Святого Духа написали й репродукції.

Коли шаліла буря іконоборства в 8-му столітті, Папа Григорій II написав листа захищаючи їх до царя візантійського згадуючи Нерукотворний Образ, як загально відомий. Він твердив, що якщо б Господь не бажав, щоб ми мали та шанували Ікони, то не був би дав світові цей прецінний Дар через віруючого Царя Авгаря.

І так коли вже Церковний рік доходить до кінця Господь нам пригадує, наскільки Він любить та піклується нами. Він не тільки дав нам змогу тримати словесний запис про Його перебування між нами, але також дав нам Образ, якого можемо бачити і шанувати. І так знову нагадує нам, що Його Боговтіленням ми поєднані з Його Божеством – Він став Людиною, щоб ми могли стати божественними. Отож смиренно і вдячно співпрацюймо з Його Св. Духом, щоб розвивати божественний Образ у собі та всюди навколо нас, щоб стало явним, що справді „перейшло панування над світом до Господа нашого та до Христа Його, - і Він зацарює на вічні віки”, як проголошує Св. Івана у Книзі Об’явлення (11:15), та як англійський композитор Джордж Гандел у його чудовому творі „Месія”. Амінь! Мараната! Прийди, Господи Ісусе!

It is not known whether the original Icon is still among us, but one of its miraculous features was the ability to duplicate itself on other cloths and even on ceramic, so that there are several exact copies in existence, and of course, iconographers have made many inspired reproductions.

When the storm of iconoclasm was raging in the 8th century, Pope Gregory II wrote a letter in their defense to the Byzantine Emperor mentioning the Icon-not-Made-by-Hands as a commonly known phenomenon. He argued that if the Lord had not meant us to have and honour Icons, He would not have given the world this precious gift through the believing King Abgar.

As the Church Year draws to a close, we are reminded of the Lord’s great love and care for us. He did not require of us simply that we keep a verbal record of His sojourn among us, but also gave us an Image which we could see and venerate. Thus we are reminded again that through His incarnation we are united to His divinity – He became human so that we could become divine. Therefore let us work humbly and gratefully, together with His Holy Spirit, to unfold the divine Image within us and all around us so that it may be manifest that this world is indeed “become the kingdom of our Lord, and of His Christ; and He will reign forever and ever” as St. John proclaims in the Book of the Apocalypse (11:15) and Handel so stirringly announces in his magnificent work “The Messiah”. Amen. Maranatha. Come Lord Jesus!

August 27, 2012